

Posudek bakalářské práce Petry Rendlové

Vzdělávání dětí s autismem

Při psaní předložené bakalářské práce autorka využila svoje zkušenosti z práce s dětmi s autismem, pracovala jako asistentka učitele ve třídě, ve které byl žák s autismem integrován i v autistické třídě při základní škole speciální. Proto se rozhodla popsat podmínky vzdělávání těchto dětí a formulovat výhody a nevýhody obou jmenovaných způsobů vzdělávání.

V poměrně rozsáhlé práci (68 stran textu, 20 stran příloh) Petra v kapitole 2 vymezila autismus, popsala TEACCH program a zabývala se možnostmi vzdělávání dětí s autismem. Líbí se mi, že problematika je popsána stručně, všechny uvedené informace mají vztah k cíli práce.

V kapitole 3 autorka rozepisuje téma integrace dětí s postižením. Zabývá se integrací obecně, vzdaluje se tím tak už dobře představenému hlavnímu tématu. Na některých místech se zdá, jako by na hlavní téma úplně zapomněla. Např. v kapitole 3.2.8 jsou popsány alternativní metody vyučování, které by podle mého názoru mohly být pro děti s autismem náročné. Stačilo by, kdyby se o tom Petra v textu zmínila. Na konci je zařazena kasuistika chlapce integrovaného do běžné třídy.

V poslední kapitole 4 je podrobně popsána Základní škola speciální v Rooseveltově ulici v Praze, konkrétně také její autistické třídy. Na konci je zařazena další kasuistika chlapce z jedné z těchto tříd.

Na bakalářské práci oceňuji schopnost autorky přinášet argumenty, formulovat vlastní názory, dávat příklady, zobecňovat zkušenosti. Práce je tak čtivá a čtenář si situaci dětí s autismem dovede dobře představit. Autorka si také vytvořila vlastní koncepci práce. Za vhodné považuji rozhodnutí jen popsat dva různé způsoby vzdělávání, ne je porovnávat a určovat, který je lepší.

Přesto mám k práci několik výhrad. Po obsahové a metodické stránce mi v práci chybí úvod k použitým kasuistikám – např. proč byly vybrány právě tyto, podle jakých kritérií byly okolnosti vzdělávání hodnoceny. Bylo by vhodné kasuistiky lépe strukturovat, aby byly přehlednější.

Zásadnější výhrady mám k formální stránce práce. Text působí neupraveně, to je dáno např. nedůsledným psaním mezer mezi slovy po použití interpunkčních znamének, nakřivo vytištěnou stranou, vložením nepotištěného papíru, posunutým textem na stránce. V textu najdeme také chyby, často v interpunkci, ale také ve shodě podmětu s přísudkem. Za nedůsledné považuji i odkazování na použité zdroje. Na některých místech odkazy chybí úplně (např. kapitola 2.1). Nepřesný odkaz je také na s. 29 dole. Webové stránky o.s. Rytmus jsou uvedeny špatně (správně má být www.rytmus.org). V české i anglické anotaci chybí seznam klíčových slov. Seznam použité literatury by měl být zařazen před přílohami.

Práci Petry Rendlové doporučuji k obhajobě. Prosím o zodpovězení těchto otázek:

1. Jaké alternativní vyučovací metody se dají dobře využít ve třídě, do které je zařazeno dítě s autismem?
2. Jaké máte zkušenosti s častým střídáním asistentů pedagoga u jednoho dítěte? Jak na to reagují děti s autismem? Jak lze zajistit návaznost práce asistentů?

Práci navrhuji hodnotit stupněm C – dobře. Důvodem jsou především formální nedostatky práce.

Téma: VZDĚLÁVÁNÍ DĚTÍ S AUTISMEM

Autor: Petra Křehlová

Vedoucí práce: Mgr. Marie Ortová

V Praze dne 17.1.2008

Mgr. Marie Ortová
vedoucí bakalářské práce

Zkoušenosti při práci osobní asistentky v obou zmíněných školách. Základním předpokladem úspěchu a přínosu je, že autorka sama napsala speciální a integrované dítě s autismem na škole základní. Vzdělávání dětí s autismem je v současnosti velmi rozvíjeno a diagnostikováno dle s diagnostikou autismu v

V teoretické části práce „Autismus“ vychází autorka z odborné literatury a všechny poznanky a informace zpracovává promyšleně a přehledně. Jsou zde zpracovány základní poznanky o autismu, diagnostická kritéria, diagnostické metody i metody a možnosti vzdělávání. Zde bych vyzvedla část práce „Návrhy nápravy problémového chování“. Kapitola je přehledným a inspirujícím návodem pro všechny, kteří problémové chování dětí s autismem řeší.

Kapitola „Integrace“ je také podložena dostatečným množstvím odborné literatury. Autorka zde popisuje principy integrace, přípravu učitelů a asistentů důležitě zákony, směrnice a vyhlášky, které jasně stanovují komu a za jakých podmínek je v ČR vzdělávání umožněno. Dále jsou zde uvedeny a charakterizovány organizační a pomůrkářské začleňování dětí s postižením do základních škol. Velmi strunně jsou popsány alternativní metody vyučování, speciálně pedagogické požadavky při integraci dětí s autismem i základní škola speciální a metody a přístupy této školy k dětem s autismem.

V kapitole „Právní“ autorka popisuje své zkušenosti s prací osobní asistentky s dítětem integrovaným v základní škole, všechny jeho úspěchy a pokoky. Bylo by logické poukázat na zkušenosti i v kapitole „Metody“. Zároveň bych chtěla autorce říci, že vzhledem k tomu, že se jedná o velmi problémové žáka, je tato kapitola velice stručná.

V závěru své práce autorka uvádí, že její snahou a cílem práce byl pouze popis dvou hlavních proudů vzdělávání dětí s autismem v ČR. S tímto závěrem souhlasím. Všechny zpracované materiály jsou vhodné zvoleny a logicky uspořádány.

V práci postavená – prezentací obrázků, fotografii jednotlivých dění, režimů (předmětový, fotografický, obrázkový, piketážový, ...)

- procedurální schémata, uspořádání pracovního místa